

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 3), תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי הגדרת "פקודות הצבא" יבוא:

"שופט חוקר" – שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי לערעורים, בבית הדין הצבאי המיוחד או בבית דין צבאי מחוזי שנתמנה על ידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים לערוך חקירה מוקדמת או לחקור בסיבות מוות, הכל לפי הענין.

2. אחרי סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:

א. לענין תחולת חוק זה על עובד במפעל המשרת את הצבא וששר הבטחון קבע אותו בצו כשירות צבאי לפי סעיף 8 (2), "צבא" – גם מפעל כאמור במשמע.

"התאמת מונחים לענין עובד במפעל המשרת את הצבא"

3. בסעיף 11 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א) –

(1) במקום הרישה יבוא:

"(א) איש מילואים שאינו בשירות שעבר אחת העבירות המנויות להלן יחול עליו חוק זה בכל הנוגע לאותה עבירה, ואלו הן:

(2) בפסקה (1) במקום "או 104" יבוא:

"104, 109 (א) (1) או 131";

(3) בפסקה (2), בסופה, יוסף:

"או כלפי מי שהיה מפקדו כאשר היה מפקדו";

(4) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) אדם שעבר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) בהיותו איש מילואים, יחול עליו חוק זה בכל הנוגע לאותה עבירה אף לאחר שחול להיות נמנה עם כוחות המילואים; אולם אם לא הוגש כתב אישום לבית דין צבאי תוך שנה מהיום שבו נעברה העבירה והיא איננה עבירה לפי סעיף 99, יחול חוק זה לחול עליו לגבי אותה עבירה."

4. בסעיף 13 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) מי שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8 (2) לא יישפט בבית דין צבאי על עבירות אלה:

(1) עבירה לפי סעיף 43 (1) ו- (5) ולפי סעיף 45 (1), (3) ו- (5);

(2) עבירה לפי סעיפים 65, 67, 71, 95, 96, 98, 99, 129 ו- 130;

(3) עבירה לפי סעיפים 126, 127 ו- 128 אלא אם נעברה העבירה במקום שבהחזקת הצבא.

(ג) מי שחוק זה חל עליו על פי סעיף 8 (2) הרי, נוסף לעבירות

הצבאיות המנויות בסעיף קטן (ב), לא יישפט בבית דין צבאי בתקופה

שאיננה תקופת לחימה גם על עבירות אלה:

* נתקבל בכנסת ביום י"ב באב תשכ"ד (22 ביולי 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 537, תשכ"ג, עמ' 84.

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 171; ס"ח תשי"ח, עמ' 122; ס"ח תשכ"ג, עמ' 120.

(1) עבירה לפי סעיפים 61, 92, 94, 100, 101, 102, 108 (3).

128 ו-132;

(2) עבירה לפי סעיף 49, אלא אם התכוון במעשה העבירה להפגין חוסר כבוד למפקד;

(3) עבירה לפי סעיפים 109, 111, 112 ו-113 אלא אם הוזמן או בא לפני בית דין צבאי לרגל ענין שהגיע לידיעתו בקשר עם עבודתו בצבא.

(ד) שר הבטחון רשאי לקבוע בתקנות עבירות נוספות שעליהן לא יתן את הדין מי שחוק זה חל עליו. לפי סעיף 8 (2), הכל בתנאים ובסיגים שיקבע.

הוספת סעיף 20א

5. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

20א. (א) אישרו שני רופאים בכתב כי טיפול רפואי דרוש כדי להציל את חייו של חייל או כדי למנוע החרפה תכופה של מחלתו או נזק אחר לבריאותו שאיננו ניתן לתיקון, או כדי לחסנו מפני מחלה, מותר לתת את הטיפול הרפואי לחייל גם על כרחו; אולם לא יבוצע ניתוח בגופו של חייל על כרחו אלא בתנאי קרב או בתנאי חירום דומים.

”טיפול רפואי
בחיל על כרחו

(ב) בתקופת לחימה, בתנאי קרב או בתנאי חירום דומים, מותר לתת את הטיפול הרפואי כאמור בסעיף קטן (א) גם אם האישור חתום על-ידי רופא אחד בלבד, וגם אם האישור ניתן בעל-פה, ובלבד שיערך בכתב מיד כשהתנאים יאפשרו זאת.

(ג) טיפול רפואי שניתן לחייל באישור כאמור בסעיף זה, רואים אותו לענין כל דין כאילו ניתן בהסכמתו של החייל אפילו ניתן על כרחו.”

תיקון סעיף 24

6. בסעיף 24 לחוק העיקרי, בסופו, במקום ”עונש קל יותר כאמור” יבוא ”ענשים קלים יותר כאמור.”

הוספת סעיף 26א

7. אחרי סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא:

26א. הטיל בית דין צבאי על נידון, שהוא בעל דרגה, אחד הענשים המנויים בסעיף 21(5), (6) או (7), יחליט בית הדין גם אם להטיל עונש הורדה בדרגה וינמק את החלטתו.”

”הורדה בדרגה
בעקבות עונש
מאסר או עונש
מוות

החלפת סעיף 32

8. במקום סעיף 32 לחוק העיקרי יבוא:

32. (א) מי שנידון למחבוש או למאסר על תנאי, לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו (להלן בחלק זה – תקופת התנאי) אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן בחלק זה – עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ב) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסוימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אוזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר גם את ההוראה האחרת.

(ג) לא יטיל בית דין צבאי עונש על תנאי בשל העבירה הנוספת אם נעברה תוך תקופת התנאי, אך רשאי הוא להטיל בשל אותה עבירה

”ביצועו של עונש
על-תנאי

מאסר על תנאי אם על הנאשם היה תלוי ועומד אותה שעה מחבוש על תנאי בלבד.

(ד) תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר או מחבוש – מיום שחרורו מן המאסר או המחבוש; והכל כשבית הדין לא הורה אחרת.

(ה) תקופת התנאי לא תעלה על שנתיים לגבי עבירה צבאית ולא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים לגבי כל עבירה אחרת.

9. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 33

33. (א) הוטל עונש על תנאי על ידי בית דין צבאי, בית משפט אחר או קצין שיפוט או על פי סעיפים 167 (2), 442 (ב) או 510 והורשע הנידון בעבירה נוספת יצווה בית הדין על הפעלת העונש על תנאי; אולם לא יצווה בית דין על ביצוע עונש על תנאי שהוטל שלא על פי חוק זה אלא אם העבירה הנוספת היא עבירה שאיננה עבירה צבאית או שהיא עבירה על אחד הסעיפים האלה: 43 עד 47, 51 עד 54, 57, 59 עד 78, 82, 84 עד 91, 96 עד 105, 107 עד 121, 126 עד 129, 131, 134 או 135.

"החלטה לביצוע עונש על תנאי"

(ב) מי שהופעל נגדו מחבוש או מאסר על תנאי, יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את העונש על תנאי, זולת אם ציווה בית הדין שיתחיל ביום אחר.

(ג) בית הדין שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוש או מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף קטן (א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר או המחבוש על תנאי, להורות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית הדין שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המחבוש או המאסר על תנאי. לא ישתמש בית הדין בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(ד) מי שהוטל עליו עונש מאסר או מחבוש בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מחבוש או מאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם בית הדין שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, הורה מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות.

(ה) ניתנים לערעור –

(1) הוראה לפי סעיף 31;

(2) צו לפי סעיפים קטנים (א), (ב), (ג) ו-(ד);

(3) העדר צו על הפעלת עונש על תנאי בניגוד להוראות סעיף זה.

(ו) הוגש ערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת לא יוגש ערעור כאמור בסעיף קטן (ה) בנפרד.

(ז) ערער הנידון על הצו בדבר ביצוע עונש על-תנאי – יידחה הביצוע עד להחלטה בערעור; אולם אם הוטל על הנידון עונש מאסר או מחבוש בשל העבירה הנוספת ובית הדין הורה על תפיסת הענשים, ישא

הנידון אותו חלק מן העונש על תנאי החופף את העונש בשל העבירה הנוספת, יחד עם אותו עונש.

(ח) נדחה ביצוע עונש על תנאי או חלקו לפי האמור בסעיף קטן (ז), ישא הנידון תחילה את העונש בשל העבירה הנוספת, ואם בית הדין הצבאי לערעורים דחה את הערעור לפי סעיף קטן (ה), ישא הנידון את העונש שבית הדין הורה על ביצועו או יתרתו, לאחר גמר העונש בשל העבירה הנוספת, וזולת אם הורה בית הדין הצבאי לערעורים הוראה אחרת.

(ט) מחכוש על-תנאי לא יבוצע אם חדל הנידון להיות חייל כהגדרתו בסעיף 1.

הוספת סעיף 33א

10. אחרי סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא:

"העמדה במבחן

33א. (א) מקום שבית דין צבאי דן את הנאשם מפני שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 7, (2)8, או 11, רשאי הוא להעמיד את הנאשם במבחן.

(ב) על העמדה במבחן לפי סעיף זה תחול פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944, אולם הסמכויות לפי סעיפים 7 עד 12 לפקודה יופעלו כאילו ניתן צו המבחן על ידי בית משפט; לענין זה, "בית משפט" —

(1) כשהעבירה שעליה הועמד הנאשם במבחן, דינה יותר

משלוש שנים מאסר — בית המשפט המחוזי;

(2) בכל מקרה אחר — בית משפט השלום.

(ג) לפני שיעמיד את הנאשם למבחן רשאי בית הדין לדרוש

תסקיר בכתב של קצין מבחן על פי סעיף 19 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד-1954.

תיקון סעיף 41

11. בסעיף 41 לחוק העיקרי —

(1) האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (ד) ואחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) אלה לא יבואו במנין הזמנים המפורטים בסעיפים קטנים

(א) ו-(ב):

(1) תקופה שבה שהה הנאשם בשבי האויב, ונפילתו בשבי

באה עקב עבירה שעבר;

(2) תקופה שבה נעדר הנאשם מן השירות שלא ברשות";

(2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) הליך מטעם בית הדין לצרכי סעיף קטן (ד) — לרבות הוצאת

הזמנה לנאשם כדין".

תיקון סעיף 57

12. בסעיף 57 לחוק העיקרי, בהערת השוליים, במקום "סודות" יבוא "ידיעות".

תיקון סעיף 93

13. בסעיף 93 לחוק העיקרי, במקום "רואים אותו כאילו עזב את השירות" יבוא "רואים אותו כמי שנעדר מן השירות".

תיקון סעיף 94

14. בסעיף 94 לחוק העיקרי, במקום "מאסר שנתיים" יבוא "מאסר שלוש שנים".

תיקון סעיף 102

15. בסעיף 102 לחוק העיקרי, במקום "מאסר שלוש שנים" יבוא "מאסר ארבע שנים".

2 ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1360, עמ' 126.
3 ס"ח תשי"ד, עמ' 234.

16. בסעיף 129 לחוק העיקרי, במקום "הורדה בדרגה" יבוא "מאסר שנה". תיקון סעיף 129
17. בסעיף 130 לחוק העיקרי, במקום "הורדה בדרגה ועל אף האמור בחוק זה אין להטיל במקומה עונש מחבש" יבוא "מאסר שנה". תיקון סעיף 130
18. במקום סעיף 136 לחוק העיקרי יבוא:
136. (א) חייל, בדרגה למטה מדרגת סגן-אלוף, שהואשם בעבירה צבאית שענשה אינו עולה על מאסר שלוש שנים, בין שעבר אותה במדינה ובין מחוצה לה, תהא לקצין שיפוט הסמכות לדונו דין משמעתי לפי הוראות חלק זה.
- (ב) לענין תחולת הדין המשמעתי, דין עבירה על תקנות שהותקנו על פי סעיף 25 לחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב], כדין עבירה צבאית.
- החלפת סעיף 136
19. בסעיף 152 לחוק העיקרי, בפסקה (3), במקום "עשרים לירות" יבוא "ארבעים לירות" ובמקום "שלוש לירות" יבוא "חמש לירות". תיקון סעיף 152
20. בסעיף 153 לחוק העיקרי, בפסקה (3), במקום "ארבעים לירות" יבוא "שמונים לירות" ובמקום "שש לירות" יבוא "עשר לירות". תיקון סעיף 153
21. בסעיף 155 לחוק העיקרי, במקום "שש לירות" יבוא "עשרים לירות" ובמקום "ארבעים וחמש לירות" יבוא "מאה לירות". תיקון סעיף 155
22. בסעיף 156 לחוק העיקרי, אחרי "כי העונש יהיה" יבוא "כולו או מקצתו". תיקון סעיף 156
23. במקום סעיף 157 לחוק העיקרי יבוא:
157. (א) מי שנידון למחבש על חנאי, לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך החקופה שנקבעה בפסק (להלן בחלק זה – תקופת החנאי) עבירה מסוג העבירה שעליה נענש או אחת העבירות שנקבעו בפסק ונמצא אשם על-ידי קצין שיפוט בשל עבירה כזאת (להלן בחלק זה – עבירה נוספת) תוך תקופת החנאי או לאחריה.
- (ב) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסוימות אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אוזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את הפסק כמאזכר את ההוראה האחרת.
- (ג) הוטל עונש על חנאי על-ידי קצין שיפוט והנידון נמצא אשם בעבירה נוספת יצווה קצין השיפוט שדן בעבירה הנוספת על הפעלת העונש על חנאי.
- (ד) מי שהופעל נגדו מחבש על חנאי הרי, בכפוף להוראות סעיף 162, יתחיל הנידון לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את העונש על חנאי.
- (ה) קצין שיפוט שמצא נאשם אשם בעבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבש, רשאי על אף האמור בסעיף קטן (ג) ובמקום לצוות על הפעלת המחבש על חנאי להורות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת החנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם
- יביצוע העונש המותנה

שוכנע קצין השיפוט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המחבוס על תנאי. לא ישתמש קצין השיפוט בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(ו) לא יטיל קצין שיפוט עונש על תנאי בשל העבירה הנוספת אם נעברה תוך תקופת התנאי.

(ז) מי שהוטל עליו עונש מחבוס בשל העבירה הנוספת והופעל נגדו עונש מחבוס על-תנאי, ישא את תקופות המחבוס בזו אחר זו זולת אם קצין השיפוט שמצא אותו אשם בשל העבירה הנוספת, הורה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות; אולם תקופת המחבוס הרצופה אשר על הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על שבעים יום.

(ח) צו לפי סעיף קטן (ג) ניתן לערר בהתאם לסעיף 163.

24. בסעיף 162 לחוק העיקרי, במקום "מחמת סיבות דומות" יבוא "מחמת סיבות אחרות כפי שנקבעו בפקודות הצבא".

25. אחרי סעיף 162 לחוק העיקרי יבוא:

162א. מי שנידון בדין משמעתי למחבוס ולפני שנשא כל עונש חזר ונידון למחבוס, ישא את העונשים יחד, והוא כשקצין השיפוט, אשר הטיל את העונש השני, לא הורה שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה; אולם תקופת המחבוס הרצופה אשר על הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על שבעים יום.

"נשיאת עונש מחבוס"

26. בסעיף 167 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (2), במקום "או יחליפנו בעונש אחר מהעונשים המנויים בסעיף 22" יבוא "או יחליפנו, כולו או מקצתו, בעונש על תנאי או בעונש אחר מהעונשים המנויים בסעיף 22".

27. אחרי סעיף 167 לחוק העיקרי יבוא:

167א. חייב חייל בתשלום פיצויים למדינה, על פי סעיף 155, רשאי הרמטכ"ל לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.

"ביטול חיוב בפיצויים"

28. בסעיף 171 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "עבירה שנידון עליה" יבוא "מעשה שנידון עליו" ובמקום "עבירה כאמור" יבוא "מעשה כאמור".

29. במקום סעיף 173 לחוק העיקרי יבוא:

173. מי שעבר עבירה בהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא ואחר ביצוע העבירה חדל להיות נמנה כך, לא יידון בדין משמעתי, אלא אם הובא לדין משמעתי תוך שלושה חדשים מתום השירות הסדיר, ובשעת הדיון היה איש מילואים.

30. בסעיף 174 לחוק העיקרי, אחרי "לדין" יבוא "משמעתי" ובמקום "מאותו השירות" יבוא "מגמר השירות".

31. בסעיף 175 לחוק העיקרי, אחרי "לדין" יבוא "משמעתי".

32. בסעיף 186 (א) לחוק העיקרי, כל מקום שנאמר בו "קצין" יבוא אחריו "שהוא שופט צבאי-משפטי".

33. אחרי סעיף 193 לחוק העיקרי יבוא:

193א. (א) מי שמכהן באחד התפקידים המנויים בסעיף 188 והוגשה עליו קובלנה על פי סעיף 191, או שהועמד למשפט פלילי, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, לאחר קבלת חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי, להשעותו לתקופה שימצא לנכון.

(ב) בית הדין המשמעתי כאמור בסעיף 191, רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את השעייתו.

תיקון סעיף 197

34. האמור בסעיף 197 לחוק העיקרי, יסומן (א) ואחריו יבוא:

“(ב) היו נאשמים, שהאשמו בכתב אישום אחד, בעלי דרגות שונות, חלקם בדרגת סגן-אלוף ומעלה וחלקם בדרגה נמוכה מדרגת סגן-אלוף, יובאו כל הנאשמים לפני בית דין צבאי מיוחד.”

החלפת סעיף 201

35. במקום סעיף 201 לחוק העיקרי יבוא:

201. בית דין צבאי מחוזי ובית דין צבאי מיוחד ידונו בשלושה או בחמישה; רוב חברי בית-הדין יהיו קצינים.”

ביטול סעיף 203

36. סעיף 203 לחוק העיקרי – בטל.

תיקון סעיף 215

37. בסעיף 215 לחוק העיקרי –

(1) האמור בפסקאות (2) ו-(3) יסומן (3) ו-(4);

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

“(2) כשנשיא בית הדין הצבאי לערעורים החליט על כך.”

תיקון סעיף 226

38. בסעיף 226 לחוק העיקרי, אחרי “עבירה שאפשר לשפטו עליה בבית דין צבאי”, יבוא “או חייל אחר שנקבע לכך על פי פקודות הצבא, היודע או שיש לו יסוד להניח כי חייל אחר עבר עבירה כאמור.”

החלפת סעיף 228

39. במקום סעיף 228 לחוק העיקרי יבוא:

228. (א) חייל היודע, או שיש לו יסוד להניח, כי חייל אחר הנמוך ממנו בדרגה עבר עבירה שאפשר לשפטו עליה בבית דין צבאי, רשאי לעצור אותו חייל ללא פקודת מעצר.

(ב) מי שאינו מפקד יחידה שהחייל הנמוך בדרגה שייך אליה, לא יעצור את החייל אם ידוע לו שמצוי באותו מקום מפקד יחידה של החייל או שוטר צבאי.”

תיקון סעיף 234

40. בסעיף 234 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

“והיא תבוצע על ידי שוטר או שוטר צבאי או על ידי חייל אחר אשר קצין השיפוט הורה עליו; לענין ביצועה, דין חייל אחר כאמור, המכצע פקודת מעצר, כדין שוטר צבאי.”

תיקון סעיף 237

41. בסעיף 237 לחוק העיקרי, אחרי “נותן הפקודה” יבוא “או קצין שיפוט אחר שנקבע בפקודות הצבא.”

42. במקום סעיף 243 לחוק העיקרי יבוא:

243. (א) הורכב מותב של בית דין צבאי תהיה הסמכות ליתן פקודת מעצר על הנאשם —

"פקודת מעצר של בית דין

(1) בערכאה ראשונה — לנשיא בית הדין ולאב בית הדין;

(2) בערכאה שניה — לאב בית הדין.

(ב) תקפה של פקודת מעצר שניתנה לפי סעיף קטן (א) יהיה עד

לסיום המשפט באותה הערכאה, אם לא בוטלה לפני כן."

הוספת

סעיף 243א

43. אחרי סעיף 243 לחוק העיקרי יבוא:

243א. (א) מי שהוסמך ליתן פקודת מעצר לפי סעיף 243 על מי שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 6, 7, 8 (2), 8 (3) או 11 רשאי לצוות על שחרור בערכות.

"שחרור בערכות

(ב) על שחרור בערכות לפי סעיף זה תחול פקודת השחרור בער-

בות, 1944, אולם הסמכויות המסורות לפיה לנשיא בית המשפט העליון או לשופט בית המשפט העליון יהיו, לענין סעיף זה, בידי שופט-משפטי של בית הדין הצבאי לערעורים; ניתנה ההחלטה על ידי אב בית-הדין של מותב בית הדין הצבאי לערעורים, יהיו הסמכויות האלו בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים."

תיקון סעיף 282

44. בסעיף 282 לחוק העיקרי, אחרי "280" יבוא "או 281".

45. אחרי סעיף 282 לחוק העיקרי יבוא:

282א. (א) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי יכול להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על סמך חומר בדיקה אף אם לא צורפה לחומר הבדיקה תלונה נגד הנאשם או אם כלל לא צורפה תלונה לחומר הבדיקה.

"הגשת כתב אישום ללא תלונה

(ב) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי יכול להורות לתובע צבאי להגיש כתב אישום על יסוד חומר בדיקה אף אם התלונה שצורפה לחומר הבדיקה מתייחסת לאשמה שונה מהאשמה שיש לה, לדעתו, בסיס בחומר הבדיקה.

(ג) לענין סעיף זה וסעיף 300 — חומר בדיקה — לרבות חומר חקירה שנתקבל על-ידי אדם המוסמך לערכה לפי חוק זה או לפי כל דין אחר."

הוספת כותרת

46. לפני סעיף 283 לחוק העיקרי יבוא:

"סימן ג' — חקירה מוקדמת"

47. במקום סעיף 283 לחוק העיקרי יבוא:

283. הורה הפרקליט הצבאי הראשי על חקירה מוקדמת, יודיע על כך לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים אשר ימנה שופט חוקר לשם עריכתה."

"מינוי שופט חוקר

החלפת

סעיף 283

תיקון סעיף 293

48. בסעיף 293 לחוק העיקרי, במקום "יכול הפרקליט הצבאי הראשי למנות בכתב שופט חוקר" יבוא "יכול הפרקליט הצבאי הראשי להחליט כי ימונה שופט חוקר."

„סימן ד' – חקירת סיבות מוות

מינוי שופט
חוקר בסיבות
מוות

298א. (א) מת חייל ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמוותו נגרם בעבירה, וכן אם מת חייל בהיותו נתון במעצר, במחבוס או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי, מיזמתו או לפי בקשת אדם מעוניין, להחליט כי ימונה שופט חוקר לחקור בסיבת המוות; „אדם מעוניין“, לענין סימן זה – היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, קצין משטרה, רופא, בן זוגו של הנפטר, הוריו, הורי הוריו, צאצאיו, אחיו ואחיותיו.

(ב) החליט הפרקליט הצבאי הראשי על חקירה בסיבות מוות, יודיע על כך לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים אשר ימנה שופט חוקר לשם עריכתה.

(ג) חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח-1958⁵, לא יחול על חקירת מותו של חייל, אלא אם הודיע הפרקליט הצבאי הראשי לאדם המעוניין שביקש את החקירה כי אין לצבא ענין בעריכת החקירה, או אם תוך שלושים יום מיום הגשת הבקשה לפרקליט הצבאי הראשי לא החליט על מינוי שופט חוקר.

(ד) ההוראות בדבר חקירת סיבות מוות לא יחולו על מות חייל בקרב.

298ב. (א) הוגשה בקשה לפי סעיף 298א, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של הפרקליט הצבאי הראשי או של השופט החוקר.

(ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שלושה חדשים.

298ג. לענין הזמנת עדים וגביית עדות, דין השופט החוקר וסמכויותיו כדינו וסמכויותיו של בית דין צבאי מחוזי.

298ד. (א) השופט החוקר רשאי לערוך חקירתו בפומבי או בדלתיים סגורות, או חלקה בפומבי וחלקה בדלתיים סגורות.

(ב) החליט השופט החוקר על עריכת החקירה בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת החקירה, כולה או מקצתה.

298ה. רשאי השופט החוקר לאסור כל פרסום של הליך בחקירת סיבת מוות שהתנהלה בפומבי, ורשאי הוא להתיר פרסום בדבר חקירה בסיבת מוות שהתנהלה בדלתיים סגורות; המפרסם דבר על חקירה בסיבת מוות בניגוד לאיסור או בלי היתר לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים.

298ז. (א) שופט חוקר רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לבירור סיבת המוות, לצוות על בדיקתה או ניתוחה של הגוויה על-ידי רופא או מומחה אחר, על דחיית הקבורה עד לאחר הבדיקה או הניתוח, או על פתיחת הקבר והוצאת הגוויה לשם ביצוע הבדיקה או הניתוח.

שמירת הגוויה

סמכויות עזר

פומביות

איסור פרסום

בדיקת גוויה

(ב) כל עוד לא נתמנה שופט חוקר, יהיו הסמכויות המפורטות בסעיף קטן (א) נתונות לקצין משטרה צבאית שהפרקליט הצבאי הראשי הסמיכו לכך בכתב.

(ג) הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953⁶, יחולו, בשינויים המחויבים לפי הענין, גם על בדיקה וגיתוח לפי סעיף זה.
(ד) גוף מוכר, כמשמעותו בתקנות האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ד-1954, וכן אדם מעונין רשאים לערער בפני נשיא בית הדין הצבאי לערעורים על צו לפתיחת קבר לפי סעיף זה.

הפסקת החקירה

298. הודיע תובע צבאי או פרקליט מחוז, בכתב, שהוגש לרגל מקרה המוות כתב אישום או הודעת אישום – יפסיק השופט החוקר את חקירתו.

תוצאות החקירה

298. (א) שופט חוקר רשאי להחליט –

- (1) כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח סיבת המוות, ומה הן תוצאות חקירתו;
- (2) כי הראיות שהובאו לפניו אין בהן כדי להוכיח סיבת המוות.

(ב) היה שופט חוקר סבור כי סיבת המוות הוכחה, רשאי הוא לטרב לקבל ראיות נוספות, ואם היה סבור כי סיבת המוות לא הוכחה, רשאי הוא לדחות את המשך החקירה עד שיובאו לפניו ראיות נוספות.

צו אישום

298. (א) נראה לשופט חוקר כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח לכאורה שנעברה עבירה על ידי אדם, רשאי הוא לצוות שיואשם לפני בית דין צבאי או בית משפט אחר בשל אותה עבירה, ובלבד ששופט חוקר לא יתן צו לפי סעיף זה אלא אם נתן לאדם הודמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו לפניו.

(ב) שופט-חוקר שסיים חקירה לפי סימן זה יעביר את חומר החקירה ואת הצו על תוצאות החקירה לפרקליט הצבאי הראשי.

(ג) נתן השופט החוקר צו לפי סעיף קטן (א) לגבי אדם שחוק זה חל עליו, יורה הפרקליט הצבאי הראשי לתובע צבאי להגיש כתב אישום לבית דין צבאי נגד מי שעליו ניתן הצו.

(ד) ציווה שופט-חוקר על אישום אדם שאין חוק זה חל עליו, יעביר העתק הצו ליועץ המשפטי לממשלה.

(ה) היועץ המשפטי לממשלה או הפרקליט הצבאי הראשי רשאי להחזיר את חומר החקירה לשופט החוקר לשם השלמתו, אם היה סבור שהוא טעון השלמה.

העברת חקירה
על פי צו היועץ
המשפטי לממשלה

298. היה היועץ המשפטי לממשלה סבור שהמוות אירע שלא במסגרת הצבא או עקב השתייכותו של הנפטר לצבא, רשאי הוא בכל עת, עד לגמר החקירה, לצוות כי החקירה תיערך על פי החוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח-1958, ועם מתן הצו תיפסק החקירה לפי סימן זה.

סייג

298. בסימן זה אין המונח "חייל" כולל אדם שחוק זה חל עליו על פי הסעיפים 7 ו-11.

50. בכותרת הסימן, לפני סעיף 299, במקום "סימן ג" יבוא "סימן ה".

51. במקום סעיף 300 לחוק העיקרי יבוא:

"הוראות
לתובע צבאי

300. הורה הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי לתובע צבאי להגיש כתב-אישום כאמור בסעיפים 280, 281, 282, 282א, 298ט או 299, יעביר לתובע הצבאי את התלונה או הקובלנה, אם הוגשו, ואת חומר הבדיקה, החקירה המוקדמת או חקירת סיבות המוות, אם נערכו, ויורה על איזו עבירה או עבירות, שיש להן לדעתו בסיס בתלונה או בחומר הבדיקה או החקירה, יובא הנאשם לדין, בין שהשופט-החוקר המליץ כך ובין שלא המליץ כך."

52. אחרי סעיף 305 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 305א

"העברת כתב-
אישום לבית
דין אחר

305א. (א) בכל עת אחרי הגשת כתב-אישום ולפני שהנאשם נתבקש להשיב אם הוא מודה באשמה אם לאו, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, לפי בקשת הנאשם או תובע צבאי, להורות בהחלטה מנומקת על העברת כתב-האישום לבית דין צבאי מחוזי אשר במחוז שיפוטי אחר. (ב) הוחלט על העברת כתב-האישום, רואים את כתב האישום כאילו הוגש לבית הדין הצבאי המחוזי האחר כאמור ורואים כתאריך הגשתו את התאריך בו הוגש כתב-האישום לבית הדין אליו הוגש לראשונה."

53. בסעיף 307 לחוק העיקרי אחרי "או החקירה המוקדמת" יבוא "או חקירת סיבות המוות".

תיקון סעיף 307

54. האמור בסעיף 308 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 308

"(ב) היה הנאשם במעצר, ישוחרר ממעצרו עם הכיטול, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות."

55. בסעיף 327 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), תימחק הסיפה החל מן המלים "היה הנאשם טוראי".

תיקון סעיף 327

56. בסעיף 335 לחוק העיקרי, במקום "וייחתם בידי הרשם" יבוא "וייחתם בידי מי שרשמו".

תיקון סעיף 335

57. בסעיף 339 לחוק העיקרי, במקום "ביתן גזר הדין" יבוא "ביתן פסק-דין של זיכוי או גזר דין" ובהערות השוליים במקום "גזר דין" יבוא "פסק דין".

תיקון סעיף 339

58. בסעיף 351 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

תיקון סעיף 351

"(ד) לא תישמע בפני בית דין צבאי מחוזי טענה כי כתב-האישום צריך היה להיות מוגש במחוז שיפוטי אחר."

59. במקום סעיף 353 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 353

"החלטה בטענה
טרומית

353. (א) החליט בית הדין לקבל טענה טרומית, רשאי הוא לצוות על תיקון כתב-האישום או לבטלו או להצהיר כי כתב ההרכב בטל, הכל לפי הענין; ביטל את כתב-האישום – ישוחרר הנאשם ממעצר שהוא נמצא בו על אותה אשמה; הצהיר כי כתב ההרכב בטל ולא החליט על כיטול כתב-האישום, ימנה נשיא בית הדין מותב בית דין אחר.

(ב) החליט בית-הדין לדחות את הטענה הטרומית – ימשיך בדיון."

60. במקום סעיף 358 לחוק העיקרי יבוא:

החלטת סעיף 358
והוספת
סעיף 358א

358. (א) השיב הנאשם שהוא מודה באשמה — רשאי בית הדין, מנימוקים שיירשמו, לא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה, או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצויינו על ידי בית הדין. (ב) לא החליט בית-הדין שלא לקבל את ההודאה — רואים את

"החלטת בית הדין
בהודאת הנאשם

האשמה כמכוחת ובית הדין ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.

(ג) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי בפני בית הדין את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלה או מקצתן ובית הדין לא החליט החלטה על פי סעיף 357, רשאי בית הדין להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.

358א. (א) היו בכתב האישום פרט-אישום עיקרי (להלן — העבירה העיקרית) ופרטי אישום חלופים והשיב הנאשם שהוא מודה באשמה המתייחסת לעבירה העיקרית — ירשיע בית-הדין את הנאשם על-פי הודאתו ויראה את פרט האישום החלופי כבטל.

הודאה באחת
מאשמות חלופות

(ב) השיב הנאשם שהוא מודה באשמה המתייחסת לפרט האישום

החלופי, ימשיך בית הדין בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה; אולם —

(1) אם הודיע התובע הצבאי כי הוא לא יביא ראיות בקשר לעבירה העיקרית — ירשיע בית הדין את הנאשם על פי הודאתו ויראה את פרט האישום המתייחס לעבירה העיקרית כבטל;

(2) הביא התובע הצבאי ראיות בקשר לעבירה העיקרית, אולם בית הדין החליט לזכות את הנאשם מן העבירה האמורה, ולא החליט שלא לקבל את הודאתו בעבירה החלופה, ירשיעו עליה על פי הודאתו.

61. בסעיף 362 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

תיקון סעיף 362

"לא התייצב נאשם למשפט, לאחר שהוזמן כדין או לא ניתן להזמינו למשפט מחמת העדרו מן השירות או מחמת סיבות דומות, רשאי בית הדין להורות אף בהעדר נאשם זה."

62. אחרי סעיף 373 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 373א

373א. הוראות החוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), תשי"ח-1957, יחולו על חקירת עדים בפני בית דין צבאי.

"תחילת החוק
לתיקון סדרי הדין
(חקירת עדים)

63. בסעיף 380 לחוק העיקרי, בשוליים, בסופם, יבוא "על ידי בית הדין".

תיקון סעיף 380

64. בסעיף 381 לחוק העיקרי, אחרי "שהוחלף" יבוא "או שהוגש בעקבות החלטה על פי סעיף 380".

תיקון סעיף 381

65. במקום סעיף 386 לחוק העיקרי יבוא:

החלטת
סעיף 386

386. קבע בית הדין, כי הנאשם עשה את מעשה העבירה שהואשם בו, אבל על פי ראיות שהובאו לפניו מטעם אחד מבעלי הדין או על-פי ראיות שהובאו לפניו ביזמתו שלו, רואה בית הדין שאין הנאשם בר-עונשין מחמת

"נאשם הסטור
מאחריות פלילית

היותו בשעת מעשה סוכל ממחלת נפש, יפסוק בית הדין לעצרו במוסד לטיפול בחולי נפש או במקום מתאים אחר שיקבע שר הבריאות ולהחזיקו שם כל עוד סבור שר הבריאות שהנאשם חולה כאמור."

66. במקום סעיף 387 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 387

387. התברר חוץ כדי דיון שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין מפני שהוא סוכל ממחלת נפש, יפסוק בית הדין לעצרו ולהחזיקו כאמור בסעיף 386 עד שיהיה מסוגל לעמוד בדין."

"נאשם הסוכל
ממחלת נפש
בשעת הדיון

67. אחרי סעיף 387 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 387א

387א. כדי לאפשר לבית הדין להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיפים 386 או 387, רשאי הוא לצוות לפי בקשת בעל הדין או ביוזמתו שלו, שהנאשם ייבדק בדיקה רפואית, וכן, אם יש צורך בכך, שיאושפז בבית-חולים כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940⁸; האשפוז יבוצע בדרך הקבועה בסעיף 6 (ה) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955⁹."

"בדיקה רפואית
של הנאשם

68. האמור בסעיף 388 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 388

"(ב) היה הנאשם במעצר, ישוחרר ממעצרו אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות."

69. במקום סעיף 395 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת
סעיף 395

395. דעת המיעוט היא חלק מן הפרוטוקול, אך לא יצויין בו שמו של בעל דעת המיעוט, ובית הדין רשאי לקרוא יחד עם פסק-הדין, בלי לגלות שמו של בעל אותה דעה."

"פרטום דעת
מיעוט

70. בסעיף 405 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב) (1), אחרי "344" יבוא "362", ובסעיף קטן (ב) (2), אחרי "369" יבוא "370".

תיקון סעיף 405

71. בסעיף 412 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב) —

תיקון סעיף 412

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) מותר להגיש כתב אישום אף בלי תלושה, בדיקה או חקירה מוקדמת לפי הפרק הראשון לחלק זה;"

(2) בפסקה (2), במקום "צו הזימון" יבוא "כתב האישום" ובמקום "שתים עשרה" יבוא "עשרים וארבע".

72. במקום סעיף 415 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 415

415. אלה ההחלטות הגיתנות לערעור כאילו היו פסק-דין:

"החלטות
הגיתנות לערעור

(1) החלטה לפי סעיפים 380, 386 ו-387;

(2) החלטה לפי סעיף 353 אם החליט בית-הדין לבטל את כתב האישום או הצהיר שכתב ההרכב בטל;

(3) כל החלטה אחרת המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה;

(4) כל הוראה על פי סעיף 403."

8 ע"ר 1440, תרס"ו 1 מ'ס' 1065, עמ' 191.

9 ס"ח תשט"ו, עמ' 121.

73. אחרי סעיף 415 לחוק העיקרי יבוא:

415א. כל החלטה הניתנת לערעור לפי חוק זה דינה לענין פרק זה כדין פסק-דין; והוא כשאין הוראה אחרת.
בסעיף זה "החלטה" – לרבות הוראה או צו.
דין החלטה
הניתנת לערעור

החלפת סעיף 416

74. במקום סעיף 416 לחוק העיקרי יבוא:

416. (א) אלה ניתנים לערעור:
(1) חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 35;
(2) אי-חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 35 כשהוכח בבית דין צבאי שהרשיע חייל כי נגרם נזק על ידי העבירה;
(3) החלטה בדבר שיעור הפיצויים.
(ב) ערעור לפי סעיף זה דינו לענין פרק זה כדין ערעור בקשר לעונש.
ערעור בקשר
לחיוב בפיצויים

החלפת סעיף 424

75. במקום סעיף 424 לחוק העיקרי יבוא:

424. (א) התובע הצבאי הראשי, או תובע צבאי שהוסמך לכך על ידי, רשאי לערער לפני בית הדין הצבאי לערעורים על כל פסק-דין של בית דין צבאי של ערכאה ראשונה.
(ב) התובע הצבאי הראשי חייב לערער אם הורה על כך הפרקליט הצבאי הראשי לגבי בית-דין צבאי מיוחד או ראש המחוז השיפוטי לגבי בית-דין צבאי מחוזי, בית דין צבאי ימי או בית דין שדה.
(ג) על ערעור שהוגש על-ידי התובע הצבאי הראשי או על ידי תובע צבאי יחולו ההוראות הדנות בערעור שהוגש על ידי נידון בתיאומים המחוייבים לפי הענין.
ערעור
מצד התביעה

תיקון סעיף 436

76. בסעיף 436 לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום פסקת משנה (ה) יבוא:

"(ה) לשנות את פסק הדין שמערערים עליו, או לבטלו וליתן אחר במקומו, או לבטלו ולהחזיר את המשפט לדין מחדש בבית דין מחוזי או מיוחד, הכל לפי הענין, עם הוראה בדבר החזקת הנאשם במעצר שדינה כפקודת מעצר אם היה הדבר דרוש, ועם כל הוראה אחרת שבית הדין הצבאי לערעורים יראה צורך בה, לרבות הוראה כי בדיון החדש לא ישחתף שופט צבאי שהשתתף במתן פסק הדין שבוטל".

תיקון סעיף 442

77. בסעיף 442 לחוק העיקרי –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
"1א) רשות מאשרת שהובא לפניה גזר-הדין אשר בו כלולה החלטה בדבר חיוב בפיצויים, רשאית לבטל את החיוב או להקטין את שיעורם;"
(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
"ב) הטיל בית-הדין עונש מאסר או מחבוש, רשאית הרשות המאשרת להחליפו, כולו או חלקו, בעונש על תנאי."

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א) הורכב מותב בית דין וטרם גפתחה פרשת התביעה, רשאי מי שהרכיב את מותב בית הדין להחליף שופט, מנימוקים שיירשמו, ובית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע בהרכבו הקודם”;

(2) בסעיף קטן (ב), לאחר “מסיבה אחרת, כאמור” יבוא “בסעיף קטן (א)”.

“(8) ערכו הכספי של רכוש צבאי.”

(1) בסעיף קטן (ב), בסופו, יבוא:

“העיד הרושם, יהיה הרישום קביל”;

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

“(ג) בסעיף זה “פנקס”, “יומן” או “רישום אחר המתנהל בצבא” – בין שנערכו בכתב יד ובין שנערכו בדרך הדפסה, שכפול, צילום, כרטיס ניקוב, סרט מגנטי, או באמצעות כל מכשיר מכני, חשמלי או אלקטרוני אחר.”

“והוא כשבית הדין שהטיל את העונש, או הרשות המאשרת, לא הורו הוראה אחרת בענין זה”.

“אולם בית דין צבאי לא יכלול מעצר פתוח בתקופת העונש אלא אם הטיל עונש של ריתוק למחנה או לאניה”.

“אולם יחולו עליו הכללים להפחתת עונש שנקבעו על פי סעיף 503 (א), ולגבי עיון בעונש יחולו עליו הוראות הפרק השני לחלק זה בלבד”.

“(ג) סעיף 80 לפקודת בתי הסוהר, 1946¹⁰, יחול על בית סוהר צבאי בשינויים הנובעים מן הענין, וכל מקום שנאמר בו “תקנות” יראו כאילו נאמר “תקנות שהותקנו על ידי שר הבטחון על פי סעיף 503”.

(1) האמור בסעיף יסומן (א);

(2) בסעיף קטן (א), אחרי “בית דין צבאי” יבוא “לאחר שגזר הדין נעשה חלוט”, ובסופו יבוא “או שהוחלף כאמור”;

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(ב) מקום שהועדה מעיינת בענשו של מי שנידון מחמת שחוק זה חל עליו לפי סעיפים 7, 8(2), 8(3) או 11, רשאית היא להחליף את ענשו בהעמדתו במבחן.”

(ג) על העמדה במבחן לפי סעיף זה תחול פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944, אולם הסמכויות לפי סעיפים 7 עד 12 לפקודה יופעלו כאילו ניתן צו המבחן על ידי בית משפט; לענין זה "בית משפט" –

(1) כשהעבירה שעליה הועמד במבחן דינה יותר משלוש שנות מאסר – בית המשפט המחוזי;

(2) בכל מקרה אחר – בית משפט השלום.

86. במקום סעיף 512 לחוק העיקרי יבוא:

512. פסק דין המטיל עונש מאסר בפועל לחקופה של שנה או יותר, והעונש אושר לפי סעיף 442 והוחלל בביצועו, יביאנו הפרקליט הצבאי הראשי לעיון הועדה אחת לששה חדשים, ורשאי הוא להביאו במועד מוקדם יותר; פסק דין המטיל עונש מאסר לחקופה קצרה יותר, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להביאו לפני הועדה, בכל זמן שייראה לו.

87. בסעיף 517 לחוק העיקרי, במקום "דינו כדין המפרסם ידיעה בניגוד לסעיף 4 לפקודת הסודות הרשמיים" יבוא "דינו – מאסר שנה".

88. אחרי סעיף 519 לחוק העיקרי יבוא:

519. שוטר צבאי הפועל כחוק על פי סמכויותיו לפי סעיף 227(1), דינו כדין שוטר לענין החוק לתקן דיני העונשין (תקופת שוטרים), תשי"ב–1952¹¹.

89. בסעיף 521 לחוק העיקרי, אחרי "לפי חלק זה" יבוא "או עבירה שסעיף 519א חל עליה".

90. בסעיף 537 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא "ועדת חקירה יכול שתהיה מורכבת מקצין אחד".

91. בתוספת לחוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (עבירות תנועה – דין חיילים), תשי"ט–1959 [נוסח משולב]¹², במקום תקנה 13 יבוא:

13. לענין סעיפים 109, 111, 113, 316 עד 322, 324 עד 326, 331, 458, 514, 517 ו-527 עד 531 לחוק השיפוט הצבאי, דין בית דין לעבירות תנועה כדין בית דין צבאי לפי חוק השיפוט הצבאי.

92. מי שערב תחילתו של חוק זה כיהן כדין כנשיא בית דין צבאי מיוחד או כנשיא בית דין צבאי מחוזי רואים אותו כאילו נתמנה גם לשופט צבאי-משפטי.

93. הוראות חוק זה יחולו גם על עבירה שבוצעה לפני תחילתו, למעט הסעיפים (2) – (3), 7, 14, 15, 16, 17 ו-88 שיחולו רק על עבירות שבוצעו אחרי תחילתו.

94. תחילתו של חוק זה תהא כעבור שלושה חדשים מיום פרסומו ברשומות.

לוי אשכול
שר הבטחון

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

11 ס"ח תשי"ב, עמ' 144.

12 ס"ח תשי"ט, עמ' 300.

